

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 6. novembrī iesniedza *Bundesgerichtshof*
(Vācija) – *Elsevier Inc./Cyando AG***

(Lieta C-683/18)

(2019/C 82/04)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesgerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītāja: Elsevier Inc.

Atbildētājs: Cyando AG

Prejudiciālie jautājumi

- 1) a) Vai tāda koplietošanas mitināšanas pakalpojuma sniedzējs, kur pakalpojuma saņēmēji publisko ar autortiesībām aizsargāta satura datnes bez tiesību subjektu piekrišanas, veic izziņošanu Direktīvas 2001/29/EK ⁽¹⁾ 3. panta 1. punkta izpratnē, ja:

- augšupielāde notiek automātiski un pakalpojuma sniedzējs neveic iepriekšēju apskati vai kontroli,
- pakalpojuma sniedzējs lietošanas noteikumos informē, ka nedrīkst ievietot saturu, pārkāpjot autortiesības,
- tas, sniedzot pakalpojumu, gūst ieņēmumus,
- pakalpojums tiek izmantots likumīgām vajadzībām, bet pakalpojuma sniedzējs zina par to, ka ir pieejams arī ievērojams autortiesības pārkāpjoša satura apjoms (vairāk nekā 9 500 darbu),
- pakalpojuma sniedzējs nepiedāvā satura rādītāju un meklēšanas funkciju, bet trešās personas tā nodrošinātās neierobežotās lejupielādes saites ievieto interneta saišu krājumos, kas ietver informāciju par datņu saturu un ļauj meklēt konkrētu saturu,
- nosakot atlīdzību, ko tas izmaksā par lejupielādi atkarībā no pieprasījuma, tas stimulē augšupielādēt ar autortiesībām aizsargātu saturu, kas citādi lietotājiem ir pieejams tikai par maksu,

un,

- piešķirot iespēju ielādēt datnes anonīmi, tiek palielināta varbūtība, ka lietotāji netiks saukti pie atbildības par autortiesību pārkāpumiem?

- b) Vai šis vērtējums mainās, ja, izmantojot koplietošanas mitināšanas pakalpojumu, 90–96 % apjomā no kopējās lietošanas tiek darīti pieejami piedāvājumi, ar kuriem tiek pārkāptas autortiesības?

- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzoša,

vai koplietošanas mitināšanas pakalpojuma sniedzēja darbība pirmajā jautājumā norādītajos apstākļos ietilpst Direktīvas 2000/31/EK ⁽²⁾ 14. panta 1. punkta piemērošanas jomā?

- 3) Ja atbilde uz otro jautājumu ir apstiprinoša,

vai faktiskajām zināšanām par nelikumīgu darbību vai informāciju un izpratnei par faktiem vai apstākļiem, kas liecina par nelikumīgu darbību vai informāciju, saskaņā ar Direktīvas 2000/31/EK 14. panta 1. punktu ir jāattiecas uz konkrētām nelikumīgām darbībām vai informāciju?

4) Ja atbilde uz otro jautājumu ir apstiprinoša,

vai Direktīvas 2001/29/EK 8. panta 3. punkts pieļauj, ka tiesību subjekts pret pakalpojumu sniedzēju, kura pakalpojums ietver lietotāja sniegtās informācijas glabāšanu un kuru pakalpojuma saņēmējs ir izmantojis, lai pārkāptu autortiesības vai blakustiesības, var saņemt tiesas rīkojumu tikai tad, ja pēc informēšanas par nepārprotamu tiesību pārkāpumu šāds tiesību pārkāpums ir noticis atkārtoti?

5) Ja atbilde uz pirmo un otro jautājumu ir noliedzoša,

vai koplietošanas mitināšanas pakalpojuma sniedzējs pirmajā jautājumā norādītajos apstākļos ir uzskatāms par pārkāpēju Direktīvas 2004/48/EK ⁽³⁾ 11. panta pirmā teikuma un 13. panta izpratnē?

6) Ja atbilde uz piekto jautājumu ir apstiprinoša,

vai šāda pārkāpēja pienākums izmaksāt kompensāciju saskaņā ar Direktīvas 2004/48/EK 13. panta 1. punktu drīkst būt atkarīgs no tā, ka pārkāpējs gan attiecībā uz savu pārkāpumu, gan attiecībā uz trešo personu pārkāpumu ir rīkojies tīši un apzinājās vai tam būtu bijis jāapzinās, ka lietotāji izmanto platformu, lai izdarītu konkrētus tiesību pārkāpumus?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/29/EK (2001. gada 22. maijs) par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā (OV 2001, L 167, 10. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/31/EK (2000. gada 8. jūnijs) par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū (OV 2000, L 178, 1. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/48/EK (2004. gada 29. aprīlis) par intelektuālā īpašuma tiesību piemērošanu (OV 2004, L 157, 45. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 29. oktobrī iesniedza *Juge d'instruction du tribunal de grande instance de Paris* (Francija) – *Procureur de la République*/X

(Lieta C-693/18)

(2019/C 82/05)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Juge d'instruction du tribunal de grande instance de Paris

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Procureur de la République*

Atbildētājs: X

Citas ieinteresētās personas: civilprasītāji

Prejudiciālie jautājumi

1) Jēdziena “konstrukcijas elements” interpretācija

1-1: Ko nozīmē Regulas (EK) Nr. 715/2007 ⁽¹⁾ 3. panta 10. punktā minētais jēdziens “konstrukcijas elements”, ar ko ir definēta pārveidošanas ierīce (*defeat device*)?

1-2: Vai dzinēja vadības blokā iekļauto programmu vai vispārīgāk – programmu, kas to ietekmē, var uzskatīt par konstrukcijas elementu šī panta izpratnē?